W KRAJU i ZA GRANICĄ

Wyraz ZAGRANICA powstał z połączenia przyimka i rzeczownika: ZA GRANICĄ. Kiedy określamy miejsce, w którym ktoś lub coś się znajduje, lub też kierunek, w którym ktoś (rzadziej coś) podąża, wówczas musimy użyć właśnie owego połączenia przyimka z rzeczownikiem, dlatego że konstrukcje z samym wyrazem ZAGRANICA w tym znaczeniu i w tych przypadkach są niepoprawne. Nie powiemy i nie napiszemy przecież: przebywać „w zagranicy”, tylko: przebywać za granicą i nie: pojechać „do zagranicy”, tylko: wyjechać za granicę (mimo że mówimy i piszemy: przebywać w Paryżu, przebywać we Francji, przebywać w ciepłych krajach; pojechać do Paryża, pojechać do Francji, pojechać do ciepłych krajów). Także w sformułowaniu W KRAJU I ZA GRANICĄ występuje nie rzeczownik ZAGRANICA, tylko wyrażenie przyimkowe ZA GRANICĄ o znaczeniu takim samym jak znaczenie słowa ZAGRANICA. Poprawnie napiszemy zatem: W KRAJU I ZA GRANICĄ.